

Aindra prabhu prisimenant...

KELIAUJANČIO VIENUOLIO DIENORAŠTIS

11 dalis, 6 skyrius

Liepos 21, 2010 *Šrila Indradjumna Svamis*

In Memoriam

Brangiausias Aindra prabhu,

Prašom priimti mūsų nuolankiausius nusilenkimus. Šlovė Šrilai Prabhupadai!

Mes, Indijos festivalio Lenkijoje nariai, norėtume išreikšti begalinį liūdesį ir sielvartą dėl jūsų pirmalaikio pasitraukimo iš šio pasaulio. Žinome, kad Viešpats turi planą kiekvienam iš savo bhaktų, tačiau nepaisant to mums labai sunku priimti tai, kad jūsų daugiau čia nėra.

Daugumai iš mūsų, ypač ISKCON`o jaunimui, jūs buvote švytintis tikro kirtanisto pavyzdys –jaučiate didelį malonumą giedoti šventuosius vardus. Rūpestingai ir atidžiai kartodamas džapą puoselėjote šį potraukį per visą savo bhakto gyvenimą. Prieš atvažiuodami į Vrindavaną 1986 daugelį metų užsiėmėte sankirtana. Tai dar labiau sustiprino šį aistringą troškimą kartoti šventuosius vardus. Šventojoje dhamoje priėmėte Šrilos Prabhupados nurodymą giliai į širdį ir vadovavote dvidešimt keturių valandų kirtanui priešais mylimas Šri Šri Radhe Šjama.

Jūsų tikslas buvo tyras, tad šie kirtanai tapo legendiniais. Kiekvienais metais kartikos mėnesį bhaktai atvykdavo iš viso pasaulio giedoti kartu su jumis ir jūsų kirtano grupė. Sakoma, kad pagrindinis tikslas atvykus į šventąją dhama – bendrauti su tenai gyvenančiomis šventomis asmenybėmis. Jūs buvote viena iš tokių asmenybių, kadangi jums labai patiko giedoti šventuosius vardus ir jūs priversdavote kitus giedoti ir eiti dėl šventųjų vardų iš proto.

Ankstyvosiomis mūsų judėjimo dienomis, kai tik mes susitikdavome, kalbėdavomės apie mėgstamiausią mūsų veiklą – garsų Harė Krišna mantras kartojimą, ir mes džiaugdavomės dalindamiesi naujomis melodijomis, kurias neseniai išmokome. Prisimenu, kaip vieną rytą sėdėjau jūsų kambaryje gurukuloje ir jūs išmokinote mane melodijos, kurią ką tik sužinojote iš apsilankiusio sadhu. Liepėte man tą vakarą dainuoti kirtaną ir supažindinti su melodija bhaktus.

Kartais apsilankydavau jūsų kambaryje ir kalbėdavomės apie dievybių garbinimą. Dėl jūsų nenumaldomo troškimo tarnauti ir jūsų tyros širdies, Viešpats apsireiškė jums įvairiais pavidalais: kaip Gaura-Nitai, Govardhana šilos ir nesuskaičiuojama galybė Šalagrama šilų. Bhaktai dažnai atnešdavo jums šilas, kartais dėl to, kad netekdavo skonio garbinti jas, o jūs niekuomet jų neatstumdavote. Priimdavote kiekvieną, kurią sutikdavote savo kelyje, dar daugiau, garbinote kiekvieną su visišku atsidavimu.

Žavėjau jūsų uolumu dalinantis šventaisiais vardais su kitais, tačiau taip pat ir jūsų vidiniu nusiteikimu pažadinti savo paties Krišnos sąmonę. Buvote paniręs į vraja-bhakti ir niekuomet nesigėdydavote sakyti, kad vieną dieną norėtumėte tarnauti Viešpačiui kaip gopė. Kai kas galėtų pasakyti, kad taip galvoti per anksti, tačiau aš matau, kad supratote mūsų proceso sidhantą ir buvote pasiryžęs tai pasiekti.

Man labiausiai jūsų trūksta dėl to, kad buvote švelnus ir mylintis draugas. Kai mokiniai prieš keletą mėnesių šventė mano vjasa-pudžą Krišna-Balaram mandire, atėjote ir ilgai kalbėjote apie mano tarnystę ir sėkmę Krišnos sąmonėje.

Patikinu jus, kad visai nesu toks bhaktas, koku mokinate mane būti, tačiau dėkoju už skatinimą maloniais žodžiais tokiu tapti. Girdėjau, kad po to giedojote ilgą ir palaimingą kirtaną mano garbei.

Dabar mano eilė, garbė atitenka jums, tačiau aplinkybės skirtingos. Niekada daugiau šį gyvenimą nei vienam iš mūsų nepasiseks pamatyti jūsų teisėtoje vietoje – prie Šri Šri Radhe-Šjama pėdų, dainuojančio Jiems iš širdies, su stipriu atsidavimu. Mano brangus dvasios broli, kartikos mėnuo Vrindavane niekada nebus toks pat be jūsų ir jūsų išklibusios senos harmonijos, apsuptos patyrusių kirtanistų, pagaunančių kiekvieną maha-mantros gaidą.

Mano brangus Aindra prabhu, kaip mums jūsų trūks! Nors buvote tiesus ir atviras, net ugingas kalbėdamas mūsų judėjimo klausimais, buvote atsiribojęs nuo menedžmento ir politikos. Buvote ištikimas ir nepriklausomas – tikras ISKCON`o žmogus, tikras Prabhupados žmogus – suprantantis Krišnos sąmonės esmę: kad po viso to, kas pasakyta ir padaryta, ISKCON`as ir Krišnos sąmonė reiškia kartoti šventuosius vardus kiekviena kūno gyslele, su tokiu atsidavimu, kokį tik kas gali sutelkti, tiek valandų per dieną, kiek tik įmanoma. Jūs įkūnijote tą kirtanų dvasią, ir būtent todėl jaunimas taip jus gerbė. Būtent todėl mes visi jus labai gerbiame. Būtent todėl šiandien mes visi liūdime.

Neturiu jokių abejonių, kad dabar esate Goloka Vrindavane. Kartą papasakojote, kad tas, kuris gimsta Vrindavane, gyvena Vrindavane arba miršta Vrindavane tuoj pat po mirties perkliamas į Goloką. Kadangi gyvenote ir mirėte šioje šventoje dhamoje, tikrai pasiekėte aukščiausią tikslą.

Tačiau aš žinau, kad pasiekėte tą tikslą daugiausia dėl to, kad Harė Krišna mantrą padarėte tokią populiarią visame pasaulyje. Ir tai padarėte sėdėdami vienoje vietoje. Tai nuostabus dalykas – išpopuliarinate kirtaną ir bhadžaną tiesiog sėdėdami ant marmurinių grindų Krišna-Balaram mandire, netoli nuo švento tamalos medžio kiemelyje. Jūs įkvėpėte visus savo žavinčiomis melodijomis, prie to prisidėjo ir stiprūs būgno garsai bei karatalų skambėjimas. Jūsų atsidavimu pripildyto balso kirtanai sužavėjo visą pasaulį. Žinau, nes girdžiu jūsų kirtanus viso pasaulio šventyklose.

Palikote tuštumą mūsų širdyse, kurios šį gyvenimą niekas neužpildys. Galime tik melstis, kad mums pasisektų vėl tarnauti su jumis, jei nuspręsite dar kartą gimti. Šiuo metu bandysime sekti jūsų pėdomis ir išsiugdyti tikrą prisirišimą prie šventųjų vardų, mūsų garbinamų Dievybių ir šventosios vietos Vrindavano dhamos.

Prašom, suteik maloningą žvilgsnį mums, bhaktams, šią vasarą susirinkusiems prie Baltijos jūros. Stengiamės iš visų jėgų suteikti šventąjį vardą kitiems. Jei jūs, iš savo transcendentinės padėties, būsite maloningas mums, mūsų pastangas vainikuos sėkmė.

Pateikiame šį laišką jums tvirtai įsitikinę, kad jis jus pasieks transcendentiniu būdu, ir mes tikimės, kad išgirdote mūsų pašlovinimus ir maldas.

Jūsų tarnai,

Indradjuma Svamis ir Indijos festivalio Lenkijoje 2010 nariai.